خبر

اختلاف واشنگتن و آنکارا در تفسیر نقشه راه منبج

● به‌تازگی آمریکا و ترکیه بـه توافقی برای اداره شـهر منبج سـوریه دسـت یافته‌اند، امـا به نظر می‌رسد دو طرف تفسیر متفاوتی از این توافق دارند. به گزارش ایسـنا، روزنامه القدس‌العربی دراین‌باره نوشـت: دو مسـئول در وزارت خارجـه آمریکا با اشاره به توافق میان واشنگتن و آنکارا درباره اداره مشترک شـهر منبج و اهمیت گشت‌زنی نیروهای مشـترک آمریکایی و ترکیه‌ای در خطوط ترسیم در اطراف منبـج، بر اهمیت حفظ امنیـت و ثبات در این شـهر تأکید کردند. در نقشه راهی که آمریکا و ترکیه تهیه کرده‌اند، سرنوشت اعضایی از گروه‌های «سپر فرات» که ساکن منبج هستند، مشخص نشده و معلوم نیسـت در اداره نظامـی‌ای که هم‌زمان با پایان مرحله سـوم توافق تشـکیل خواهد شد، مشارکت خواهند داشـت یا خیر. اظهارات آمریکا درباره تکیه‌کردن بر نیروهای محلی در شهر منبج و اکتفاکردن به «گشـت‌های مشـترک» بـا ترکیه، تردیدهـا را به اختـلاف درباره تفسـیر این توافق بیشتر می‌کند. بعید اسـت این توافق در چارچوب زمانـی مشخص‌شـده اجرا شـود. منبج شـامل ترکمان‌ها، شـرکس‌ها، کردها و عرب‌هاسـت، اما نبود نیروهای نظامـی و اطلاعاتی ترکیه در داخل شـهر و باقی‌ماندن این نیروها در خطوط ترسـیم در قالب گشـتی‌های مشترک با نیروهای آمریکایی، به‌منزله تغییر توازن قدرت در میدان نیست و نقش ترکیه محدود به اعمال فشـار بر بازگشت آوارگان این شهر و ارائه تسهیلات بیشتر برای بازگشت آنها می‌شود و درعین‌حال ترکیه از سازمان‌های داخلی فعال در سـپر فرات، در مقابل سـازمان‌های فعال در منبـج که از سـوی آمریکا حمایت می‌شـوند، حمایت خواهد کـرد. هیئتی آمریکایی که به‌تازگی به منبج رفت، رهبـران محلی کُرد را درباره توافق بر سر طرح نقشـه مدنظر دو طرف ترکیه و آمریکا مطمئن کرد و به آنها گفت تنها تغییر در این شهر، خروج مشاوران نظامی یگان‌های مدافع خلق کُرد خواهد بود. مشـارکت نظامی نیروهای شورشـی شهر منبج در منطقه سپر فرات، روی چهار گروهی که ترکیه از آنها حمایت می‌کند؛ یعنی جبهه شام، لواء الشمال و احرارالشـام و سلطان مراد متمرکز می‌شود. تعداد شورشیان سوری شامل هزارو ۵۰۰ نیرو اسـت که بـا نیروهای شـورای نظامی منبج برابری می‌کند. مشکل اصلی، در مکانیسم تشکیل دو اداره اسـت؛ انتخابات مسـتقیم شورای محلی منبـج یـا اداره مدنی که یکی از شـرط‌های ترکیه برای تضمین بازنگشتن یگان‌های مدافع خلق کُرد از طریق صندوق انتخابات است. مکانیسم مربوط به تشکیل شـورای نظامی، مهم‌ترین مسئله برای حل اوضاع امنیتی است. مشکل در ایجاد سازوکار جمع‌کردن گردان‌های حمایت‌شـده از سوی ترکیه و گردان‌هـای دیگری اسـت که از نظر واشـنگتن میانه‌رو هسـتند. جمع‌کردن ایـن دو طیف در یک شورا، برای واشنگتن تبدیل به مشکل شده است.

احتمال می‌رود پنتاگون نیروهای سپر فرات را در شورای نظامی منبج به صورت فردی وارد کند تا شـریک خود را در ناتو، در صورت مخالفتش با واردکردن آنها در شورای نظامی خشمگین نکند.

پس از ترک اجلاس گروه ۷ رخ داد

پس گرفتن امضا توسط ترامپ

● «دونالـد ترامـپ»، رئیس‌جمهـوری آمریکا، در صفحـه توییتر خود اعلام کـرد در واکنش به اظهارات نخسـت‌وزیر کانادا، امضا و حمایتش از بیانیه نشسـت سـران «جی‌هفت» را پس گرفته است. به گزارش ایرنا، ترامپ که پیش از انتشار این بیانیه نشسـت را ترک کرده بود، نوشت: بر مبنای اظهارات خلاف واقع جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا، در کنفرانس خبری و تصمیم این کشـور در وضع تعرفه‌های سنگین برای کشاورزان، کارگران و شـرکت‌های آمریکایـی، به نماینـدگان آمریکا دستور دادم از بیانیه مشترک حمایت نکنند.

رئیس‌جمهوری آمریکا ادامه داد: نخست‌وزیر کانـادا در دیدارها، بسـیار آرام و مطیع بود برای اینکه تا آنجـا را ترک کردم، بـه کنفرانس خبری بـرود و بگوید «تعرفه‌هـای آمریـکا توهین‌آمیز اسـت» و او «زیر بار نخواهد رفت»؛ بسیار ضعیف و فریب‌کارانـه. تعرفه‌های مـا نتیجه تعرفه‌های ۲۷۰درصدی او بر محصولات لبنی است.

رئیس‌جمهوری آمریکا همچنین در اشـاره‌ای تلویحی به شـرکت‌های آلمانی، نوشت: دولتش اعمال تعرفه روی آن دسته از خودروسازهایی را بررسی می‌کند که «بازار آمریکا را اشباع کرده‌اند».

تـرودو سـاعتی پیـش در کنفرانسـی خبری گفته بود بـه ترامپ هشـدار داده از یک جولای تعرفه‌هایی سنگین روی کالاهای آمریکایی وضع خواهد کرد. این تصمیم، در پاسـخ به اقدام اخیر واشنگتن در وضع تعرفه‌های ۱۰ و ۲۵درصدی به ترتیب برای واردات آلومینیوم و فولاد است.

نشسـت دوروزه سـران «گروه هفت» متشکل از آمریـکا، انگلیـس، آلمـان، فرانسـه، ایتالیـا، ژاپـن و کانادا، سـاعاتی قبـل با انتشـار بیانیه‌ای هشـت‌صفحه‌ای به کار خود پایان داد. این بیانیه در اشاره‌ای ضمنی به تصمیم دولت آمریکا برای افزایـش تعرفه‌ها، «حمایت‌گرایـی» را که نقطه مقابل تجارت آزاد اسـت، محکـوم کرده و وعده «تداوم مبارزه» با این سیاست را داده است.

رهبران کره‌شمالی و آمریکا وارد سنگاپور شدند

بر آستان صلح

رهبران کره‌شمالی و ایالات‌متحده پس از ۱۸ ماه رابطه پرفرازونشـیب که تا آسـتانه جنگ هم پیش رفت، حـالا برای دیدار تاریخی رودررو به سـنگاپور سـفر کرده‌اند. روز گذشته و دو روز پیش از این دیدار برنامه‌ریزی‌شـده کیم‌جونگ اون، رهبر کره‌شـمالی و دونالـد ترامـپ، رئیس‌جمهـوری ایالات‌متحده، با فاصله چند سـاعت وارد سـنگاپور شـدند. رهبر کره‌شـمالی بعدازظهـر یکشـنبه به وقـت محلی سـنگاپور، وارد این کشور شد و سـاعاتی بعد دونالد ترامپ و هیئت همراهش از کانادا و پس از شرکت در نشست گروه هفت راهی سنگاپور شدند. کیم جونگ اون در سـنگاپور مورد استقبال وویوان بالاکریشنان، وزیر امورخارجه این کشور قرار گرفت و بالاکریشنان نیز با انتشار عکسی از مراسـم استقبال خود از کیم جونگ اون، ورود او را به سنگاپور تأیید کرد. به لحاظ مسـافت، این دورترین مسافتی است که کیم جونگ اون از زمان به قدرت رسیدنش در سال ۲۰۱۱ تاکنون پیموده است. کیم جونگ اون حدود سه ماه پیش در اولین سـفر خارجی خود به عنوان رهبر کره‌شمالی با قطار به چین سـفر کرد. ماه گذشـته میلادی هم کیم جونگ اون با اسـتفاده از هواپیمای شخصی به شمال‌شـرق چین سـفر کرد. او از این هواپیما فقط برای سـفرهای داخل کره‌شمالی اسـتفاد می‌کرد. در سـفر روز گذشـته خود هم رهبر کره‌شـمالی از هواپیمایـی چینی اسـتفاده کرد. کیـم کمی بعد از ورود به هتل محل اقامتش به کاخ ریاست‌جمهوری سـنگاپور رفت تا با لی هسـین لونگ، نخسـت‌وزیر سـنگاپور دیدار کند. مقام‌های سـنگاپور در حاشیه این دیدار اعلام کردند که اگر کره‌شمالی رفع تحریم شـود، مناسـبات تجاری دوجانبه را تقویت خواهند کرد. همچنین بر اسـاس گزارش‌ها یک روز پیش از سفر کیم جونگ اون به سنگاپور، پرواز مستقیمی از پیونگ‌یانگ در سـنگاپور فرود آمد و گمانه‌ها درباره ورود هیئتـی از مقامـات کره‌شـمالی را افزایـش داد. آن‌طـور کـه از گمانه‌زنی‌ها برمی‌آیـد، هیئتی از مقام‌های رسـمی کره‌شـمالی به تیـم تدارکاتی کره‌شـمالی بـرای آماده‌سـازی دیـدار بـا ترامپ پیوسـته‌اند. این تیم به سرپرسـتی کیم چانگ سان، دسـتیار بسـیار نزدیک کیـم، از چنـد روز پیش در سنگاپور حضور دارد.

ازآن‌سـو، مایک پمپئو، وزیر خارجه آمریکا، جان بولتون، مشـاور امنیت ملی رئیس‌جمهوری آمریکا، جان کلی، رئیس سـتاد کارکنان کاخ سـفید و سارا سـندرز، سـخنگوی مطبوعاتی کاخ سـفید در سفر ترامپ به سـنگاپور او را همراهـی می‌کنند. پمپئو پیش‌تـر گفته بود که آمریکا خواسـتار خلع سـلاح کامل هسـته‌ای کره‌شمالی اسـت. او که پیش‌تر دو بار با رهبر کره‌شـمالی دیدار کرده بود، هفته گذشته گفت که کیم جونگ اون به او نشـان داده که آماده خلع سلاح هسته‌ای کره‌شمالی است.

باوجـود اشـتیاق ترامـپ و پمپئو بـرای توافق آمریکا و کره‌شمالی، به نظر می‌رسد تردیدهای جان بولتون برای گفت‌وگو و توافق با پیونگ یانگ بیشـتر از دیگر مقامات نزدیک رئیس‌جمهوری آمریکاست. گمانه‌ها دربـاره نارضایتی بولتـون از دیدار ترامپ و رهبـر کره‌شـمالی تا آنجـا پیش رفته کـه اخیرا سـی‌ان‌ان در گزارشـی نوشت مشـاور امنیت ملی رئیس‌جمهـوری آمریکا به دنبال برهم‌زدن روند این گفت‌وگوی تاریخی است. یکی از اظهارات جنجالی بولتـون درباره این گفت‌وگوها، رونـد مذاکرات را تا آسـتانه نابودی پیش برد. بولتـون گفته بود آمریکا بـه دنبال پیاده‌کـردن مدل لیبی برای خلع سـلاح هسته‌ای کره‌شـمالی اسـت. معمر قذافی در سال ۲۰۰۳ پذیرفت که در قبال برداشتن تحریم‌ها، برنامه تسـلیحات هسـته‌ای خود را کنار بگذارد اما پس از سـال‌ها و در پی مداخله نظامی آمریکا و فرانسه، از سـوی مخالفان مورد حمایت آمریکا سرنگون شد. رهبر کره‌شمالی در حالی برای مذاکره با آمریکا چراغ سبز نشان داده است که از او نقل شده «نمی‌خواهم صدام یا قذافی دوم باشـم». نگرانی کره‌شمالی این اسـت که مبادا بعد از کنارگذاشتن برنامه هسته‌ای، رهبر این کشـور هم از بین برود؛ سرنوشتی که حدود ۱۰ سـال بعد از توقف برنامه هسـته‌ای لیبی، بر سر قذافی آمد. برخی کارشناسـان و مقامات آمریکایی بر ایـن باورند که بولتون تلاش کرد با پیش‌کشـیدن موضوع خلع‌سلاح هسـته‌ای کره‌شمالی و مقایسه آن بـا مـدل لیبـی، پیونگ‌یانگ را عصبانـی و روند گفت‌وگوها را نابود کند.

پس از دو هفته سردرگمی و فراز و فرود مواضع، ترامپ و کیم قرار است سه‌شنبه در یک هتل مجلل در جزیـره سـنتوزا با یکدیگـر دیدار کننـد؛ دیداری که از پایان جنگ شـبه‌جزیره کره در سـال ۱۹۵۳ و شکل‌گیری دو کره بی‌سابقه بوده و ناظران امیدوارند به خلع سـلاح کامل کره‌شـمالی منجر شـود. اما رئیس‌جمهوری آمریکا تاکید کرده کسـی نتیجه آن را نمی‌داند؛ چراکه هرگز مذاکراتی در چنین سطحی رخ نداده اسـت. رئیس‌جمهـوری آمریکا می‌گوید: «هدف او مشخص است» اما همه چیز ممکن است «کاملا به‌شکل ناگهانی رخ دهد».

دونالد ترامپ پیش از سـفر خود به سنگاپور به خبرنـگاران گفت: «فکر می‌کنـم در همان لحظات اول، خواهم دانست که آیا اتفاق مثبتی خواهد افتاد یا نه و اگر فکر کنم اتفاقی نخواهد افتاد، وقت خودم را تلف نمی کنـم و نمی‌خواهم وقت او را هم تلف کنم».

سـنگاپور و تمـام فعالیت‌هـای اقتصـادی و اجتماعـی آن بـه شـکل کامـل بـرای میزبانی از این نشسـت تاریخی، بسـیج شـده‌اند. این کشـور درحال‌حاضـر تمهیدات امنیتی شـدیدی را به اجرا گذاشـته و بر تعداد نیروهـای امنیتی و پلیس خود افزوده اسـت. در مناطق مختلفی از سـنگاپور هم ایست و بازرسـی ایجاد شده و مناطق مشخصی نیز به عنوان «مناطق امنیتی ویژه» مشخص شده است.

به گفته وزیر کشـور سـنگاپور، حـدود پنج هزار نیـروی پلیس در زمان ایـن دیدار مشـغول به کار خواهند بود. پیش از این وزیر کشور سنگاپور گفته بود که یک مسافر از کشورهای منطقه روز شنبه از ورود به سـنگاپور منع شـد. به گفته مقامات سنگاپوری، نیروهای بازرسـی پس از بررسـی تلفن همراه این فرد متوجه شـده بودند که او اخیرا در حال بررسی وب‌سایتی مربوط به انفجارهای انتحاری بوده است.

موضـوع اصلـی مذاکـرات رهبـران آمریکا و کره‌شـمالی، خلع سلاح هسته‌ای پیونگ‌یانگ است. کره‌شمالی تاکنون با خلع سلاح کامل خود موافقت نکـرده اسـت و رهبران آن کشـور مدعی هسـتند جنگ‌افزارهای هسـته‌ای بازدارنده هسـتند و سبب شده‌اند تا در شبه‌جزیره جنگی رخ ندهد.

روابط کره‌شمالی و آمریکا از زمان به‌قدرت‌رسیدن دونالد ترامپ متشـنج‌تر از همیشه شد. پیونگ‌یانگ پس از آزمایش یک بمب هسته‌ای هیدروژنی و چند موشـک بالسـتیک قاره‌پیما، اعلام کرد خاک ایالات متحده در تیررس این کشـور است. مجادلات لفظی میان رهبران دو کشـور و اعمال تحریم‌های گسترده و تهدید نظامی از سوی آمریکا، نگرانی وقوع مجدد جنگ در شـرق آسیا و شـبه‌جزیره کره را به بالاترین حد در دهه‌های گذشـته رسـاند. بیـش از ۲۸ هزار سـرباز آمریکایـی در کره‌جنوبی مسـتقر هسـتند و کره‌شـمالی در سال‌های گذشـته به‌طور فزاینده‌ای زرادخانـه اتمی خود را گسـترش داده و بر ظرفیت موشک‌های بالستیک خود افزوده است.

بااین‌حال کره‌شـمالی از اواسـط زمسـتان سال ۲۰۱۸ و با برگزاری المپیک زمسـتانی پیونگ‌چانگ، موضع آشـتی‌جویانه‌ای در برابر کشـور جنوبی در پیـش گرفت. همراهـی و انگیزه بـالای مون جائه این، رئیس‌جمهـوری کره‌جنوبی برای کاهش تنش در شـبه‌جزیره کره، به برگزاری گفت‌وگو میان سران دو کشـور در مـاه آوریل منتج شـد. بـرای ترامپ، موفقیت در مذاکرات با کره‌شـمالی دستاورد بزرگی در سیاست خارجه پیش از انتخابات کنگره آمریکا در نوامبر امسال محسوب می‌شود؛ به‌ویژه از آن جهت که خـروج ترامپ از برجام، انتقاد متحدان آمریکا از ترامپ را به دنبال داشته است.

رویداد

بازداشت تعداد دیگری از زنان فعال سعودی

● دستگاه‌های امنیتی عربسـتان، میاء الزهرانی، فعـال حقوقـی، را بعد از انتشـار مقالـه‌ای در همبسـتگی با نوف عبدالعزیز بازداشـت کردند. نـوف عبدالعزیـز فعـال زن دیگـری اسـت که چهارشنبه بازداشت شـد. او به مکان نامعلومی منتقل شده است.

ترامپ میزبان نخست‌وزیر ایتالیا

● در پـی حمایـت جوزپـه کنته، نخسـت‌وزیر جدیـد ایتالیـا، از درخواسـت دونالـد ترامـپ مبنی‌بر پیوسـتن مجدد روسـیه به نشست گروه هفت، رئیس‌جمهوری آمریـکا گفت، میزبان این سیاسـت‌مدار ایتالیایـی خواهد بـود. ترامپ در توییتی نوشـت: با نخسـت‌وزیر جدید ایتالیا دیدار کردم. او مرد بسیار خوبی است و کار بزرگی انجام خواهد داد.

تلاش ولیعهد امارات برای برکناری نخست‌وزیر بحرین

● سـایت میدل‌ایسـت‌آی اعلام کرد که ولیعهد ابوظبی برای برکناری نخسـت‌وزیر بحرین تلاش می‌کند. به گزارش ایسـنا، سـایت میدل‌ایست‌آی بـه نقل از منابعی اعلام کرد: امارات و عربسـتان به سـمت تنش‌ها در دولت بحرین گرایش دارند؛ جایی که حمدبن عیسی آل‌خلیفه، پادشاه بحرین و خلیفه بن‌سـلمان آل‌خلیفه، نخسـت‌وزیر این کشـور، بر سـر قدرت در جنگی که ممکن اسـت آینده سیاسی این کشور را تعیین کند، با هم رقابت می‌کنند.

رزمایش غیرمنتظره اسرائیل در بلندی‌های جولان

● ارتش اسـرائیل به منظور برگـزاری رزمایش غیرمنتظره در ارتفاعات جولان سـوریه یگان‌های بزرگـی از نیروهـا و سـربازان ذخیـره خـود را فراخوانـد. آویخـای ادرعـی، سـخنگوی ارتش اسـرائیل، در بیانیـه‌ای اعـلام کـرد، ارتش این رژیم رزمایـش نظامی غیرمنتظره و گسـترده‌ای را در منطقـه «بلندی‌های جـولان» آغاز کرده و پیش‌بینی‌می‌شود چندروزی ادامه داشته باشد.

در دیپلماسی جایی برای قلدرها نیست

استفان والت

یک سیاسـت خارجی موفق برای اینکه بتواند نتایج مطلوبـی را رقم بزند، نیازمنـد تلفیق ابزارهای مختلف قدرت ملی اسـت. از آنجا که هر کشـوری با کشورهای متعدد دیگری همزیسـتی دارد، در عمل هدف و کارکرد سیاسـت خارجی این است که هم متحدان و هم رقبا را متقاعد کند و طوری عمل کنند که منافعشان بیشتر تأمین شـود. از این رو، سیاست خارجی کارآمد به درکی دقیق از اولویت‌های دیگر دولت‌ها وابسته است. دیدگاه جورج کنان، دیپلمـات آمریکایی، درخصوص سیاسـت مهار، نمونه بارز چنین رویکردی است. کنان در ایده مهار خود به درستی این هدف مهم را تشخیص داد که قدرت‌های صنعتی اروپـای غربی و ژاپن باید از نفوذ شـوروی دور بماننـد. کنـان همچنین ایـن موضـوع را درک کرد که ناسیونالیسم، نیرویی به مراتب قدرتمندتر از مارکسیسم است. او تشـخیص داد کشـورهایی که توسط شوروی تهدید می‌شـدند، به آمریکا به عنـوان قدرتی موازنه‌گر در برابر شوروی می‌نگریستند. کنان همچنین به درستی پیش‌بینی کرد کـه اتحاد جماهیر شـوروی در صورتی که فرصت گسـترش و توسعه پیدا نکند، به‌تدریج دچار اضمحلال خواهد شـد. در مقابل، تصمیم شـوم دولت جورج دبلیو بوش برای حمله به عراق در سـال ۲۰۰۳ میـلادی بر پایـه درکی کاملا غلـط از وضعیت صورت گرفـت. نه تنها دولت بوش بیش از انـدازه روی قدرت آمریکا در مهندسـی مجدد یک کشـور خارجی حساب باز کرده بود بلکه حتی نتوانسـت احتمال شـکل‌گیری مقاومت از سـوی دیگـر کشـورها (و البتـه بازیگران غیردولتی) را در برابر این حمله تشخیص دهد. به همین خاطر، به جای حمایت از یک تغییر و تحول دموکراتیک، راهـکار اشـغالگری را برگزید؛ راهکاری کـه نه تنها به باتلاقی برای آمریکا بدل شد بلکه مشکل تروریسم را نیز حادتـر کرد.با این اوصاف باید گفت اگر دولت‌ها در درک اولویت‌های دیگر کشـورها دچار اشـتباه شده یا قادر به پیش‌بینی واکنش احتمالی دیگر بازیگران به اقدام خود نباشـند، سیاسـت‌های آنها محکوم به شکست خواهد بود. این مسـئله در مورد دولت ترامپ نیز صادق است. با وجود رویکرد پیش‌بینی‌ناپذیر، متزلزل و خودمحورانه دونالد ترامپ در سیاسـت خارجی آمریکا، دو عنصر در نگاه او به جهان ثابت اسـت. اولین عنصر این است که ترامپ روابط با دیگر کشورها را کاملا به صورت یک‌جانبه و بر اسـاس سود و منفعت می‌بیند. از نظر او موفقیت و شکسـت تنها و تنها بر این اساس تعریف می‌شود که آیا ایالات متحده در این معامله بیشتر سود می‌کند یا نه. اگر هر دو طرف به یک اندازه سـود ببرند یا اگر سـود زیادی عاید دو طرف شـود اما طرف مقابل اندکی بیشـتر سود ببـرد، از نظر ترامپ، این به معنای یک توافق بد اسـت. دومین عنصر، خوی گردن‌کشـی اوسـت؛ چه تهدید به پاره‌کردن توافق‌ها باشـد؛ چه تهدید به حمله نظامی یا اعمال تعرفه یکسان به دوسـتان و دشمنان. ترامپ به اشـتباه فکر می‌کند که ایالات متحده از قدرت بی‌پایانی بر اعمال اراده خود به دیگر کشورها برخوردار است. در نگرش ترامپ، اگر او چین را به جنگ تجاری تهدید کند، شـی جینپینگ به هر کاری که ترامپ بگوید، تن خواهد داد. یا اینکه اگر به خواسـته‌های متحـدان اروپایی‌اش در قبال برجام وقعی ننهـد و در عوض آنها را با اعمال تعرفه‌ها تنبیه کند، کشـورهای اروپایی نیز این توهین را خواهند پذیرفت و دم برنخواهند آورد. البته درک اینکه چرا ترامپ این‌طور فکر می‌کند، کار سختی نیست. آمریکا هنوز خیلی قدرتمند است و همچنان به عنوان بزرگ‌ترین و مهم‌ترین اقتصاد جهان شناخته می‌شود. بدون تردید هیچ قدرتی نمی‌خواهد که از اقتصاد آمریکا محروم شود. هیچ شرکت و بانک خارجی‌ای نمی‌خواهد دسترسی‌اش به نظـام مالی آمریکا قطع شـود. علاوه بـر این قدرت نظامی و موقعیت جغرافیایی آمریکا باعث می‌شود که بسـیاری از کشورها به لحاظ امنیتی به واشنگتن وابسته باشـند. همین مسائل باعث می‌شـود که کمتر کشوری بخواهد با آمریکا سرشـاخ شـود. اما هیچ کدام از اینها باعث نمی‌شـود که ترامپ چنین مسیری را در سیاست خارجـی در پیش گیرد. در اشـتباه‌بودن چنین رویکردی می‌توان دو دلیل آورد. نخسـت اینکه نگاه یک‌جانبه به روابط بین‌المللی امکان تشـکیل ائتلاف‌های گسترده‌تر برای تحقق اهداف مشترک را مشکل می‌کند. به عنوان مثال، خروج ترامپ از توافق همکاری ترنس‌پاسیفیک، توانایی آمریکا در تحت فشـار قراردادن چین را کاهش داد. از دیگر سـو، اعمال تعرفه‌هـای جدید به متحدان اروپایی، نه تنها از طریق افزایش قیمت فولاد وارداتی به اقتصاد آمریـکا ضربه می‌زند بلکه باعث انزوای آمریکا در جمع گروه هفت شـد و زمینـه نزدیکی چین و اروپا را فراهم کرد.مشـکل دوم این اسـت که ترامپ و شرکا در تخمین قدرت آمریکا در تحمیل خواسـته‌هایش به دیگر کشورها دچار اشتباه شده‌اند و به نظر درک درستی از راهکارهایی که دیگر کشـورها در مهار قدرت آمریکا می‌توانند به کار ببندند، ندارند. سـایر کشورها می‌توانند با تشکیل ائتلاف‌ها یا تأسیس نهادهایی جایگزین، عملا قـدرت آمریکا را موازنه کنند. البته در این میان برخی از کشـورها نیز می‌توانند از آمریکا سوءاستفاده کنند و این کاری اسـت که اسرائیل و عربستان سـعودی در حال انجام آن هسـتند. از دیگر سـو، هرچـه آمریکا رویکرد خصمانه‌تر، توهین‌آمیزتر و غیرمسئولانه‌تری اتخاذ کند، این مسـئله با تحریک افکار عمومی در دیگر کشـورها، دست دولت‌های متحد آمریکا را هم در همکاری با این کشور خواهد بست.